

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/08

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 12.марта 2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Присутни су:

- Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,
- Пуномоћник оштећених Наташа Кандић,
- Оптужени: Ђукић Жељко, Медић Драган, Боројевић Драган, Шолаја Миодраг.
- Браниоци адвокати: Звонко Радовановић, Мирослав Перкови, Саша Петровић и Илија Драгић.

Ту су сведоци Дабић Александар и Хован Дамир.

Рекла сам вам да се Олујић Радослав јавио раније да је он у Швајцарској, да тамо ради и да неће моћи да дође.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ДАБИЋ АЛЕКСАНДРА

Нисмо констатовали да је ту и бранилац адв. Кесерић Сениша.

Ја вас тек сад видим.

Добар дан. Дабић Александар?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми име вашег оца?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Жарко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте и где рођени?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: 12.06.1973. године, Сремска Митровица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Шид.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ваше занимање?
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Радник.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте рекли адресу у Шиду?
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Насеље Исток Б 1/7.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Познајете овде окривљене?
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у сродству, нисте у завади?
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Нисам ни случајно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину. Лажно сведочење је кривично дело. Треbate да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. При том можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Испред вас је текст заклетве па га прочитајте наглас.
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, изјављује:

Позвали смо вас због догађаја из Подујева из 1999. године. Чули смо од овде окривљених и неких сведока да сте били тамо, да нешто знате можда о томе па нам кажите одакле ви тамо, како сте се нашли?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па кад је кренуло оно бомбардовање, кренули сви, кренуо и ја, шта ћу. Доле с Боцом, Боцо је доле у Пролом Бањи, тамо нам је било као седиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли гласније мало?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Као седиште нам је било у Пролом Бањи и после смо отишли на терен, отишли смо у Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединица која?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Шкорпиони. Отишли смо у Подујево, тамо смо по аутобусима отишли, чекали смо, онда су нам рекли да идемо у куће неке да се распоредимо, распоредили се и тако. У међувремену је дошло до неке пуцњаве и онда су нас постројили, звали нас све да се пред аутобусе постројили и рекли су како вас није срамота, ово и оно и онда су нас у аутобусе и кад смо кренули назад за Пролом Бању, Брко је у аутобусу почео да галами, да псује ко је то урадио, шта је, да он децу има, то је срамота, треба да убије тога ко је то урадио. И после само сам чуо шта се дешавало у аутобусу после у причи шта је било ово и оно и ту се чуло да су побијени цивили неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: И ништа, вратили се у Пролом Бању, из Пролом Бање смо за Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оружје, униформе?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Имали смо оружје сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли раздужили оружје?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Оружје смо раздужили, а униформе нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нисте униформе?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па не знам у Београду ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта вам је речено?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па ништа, само оружје да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се демобилишете или се враћате, да ћете поново да идете на Косово, шта?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Поново се ишло на Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, него шта су вам рекли?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Нико вам ништа није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли вас демобилисали или су рекли да ћете поново да се вратите, је л' да се удаљавате за стално или за привремено?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Привремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' вам то речено?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па кад смо дошли ту у Београд, ту су нам и оно идемо на одмор кући и само су рекли на одмор да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је рекао да идете на одмор?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па ту ко је дошао неки из ДБ-а, шта је, ко је, не знам ни ја ко је ушао у аутобусе, неки Божовић и тако некако колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У аутобус је ушао неки Божовић из ДБ-а и рекао да идете на одмор?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Кад смо дошли ту у Београд, ту на Макишу ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' рекао да можете да задржите униформе, да можете униформе да задржите?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не, униформе су остале код нас, нико нам није рекао да скидамо. После накнадно су ишли по униформе долазили јер смо предали униформу, бар сам ја предао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући су дошли да узму униформу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Кући, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После овог првог или другог терена?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: После првог, после тога из Подујева кад смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли ви други пут?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте прошли исту ту процедуру – униформе, оружје?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да. Добили нове униформе друге, комбинезоне, тамо смо имали дводелне кад смо били први пут, а други пут смо комбинезоне добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли ви сматрали да сте демобилисани па поново треба да се мобилишете или вам је речено да једница остаје ту у том саставу па да се мало одмори, да се врати поново или не знам ни ја шта?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па нама је речено на одмор као да идемо, па ће бити терен следећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми која је то била јединица, колико је вас ту било?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Како мислите која јединица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако која јединица?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Шкорпиони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у саставу МУП-а или само шкорпиони?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Под МУП-ом, речено нам је да смо под резервним саставом САЈ-а били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли примали плату?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Добили смо дневнице неке делили су, звали нас и дали нам плату, плате неке, дневнице за ваљда одвојен живот и шта ли, не знам још нешто, отприлике смо негде око 1.000 марака ја мислим да је у то време било (10.000, 11.000 динара).

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За оба терена или само за први?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: За тај први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми јесте ли ви тад први пут били у шкорпионима или сте били раније?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Раније сам био у Ђелетовцима, био на нафтном пољу смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали командира одељења, водова?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па други пут јесмо. За први пут не знам, не верујем. Било је нешто али не знам тачно ко је шта био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви били у неком одељењу или воду?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Одељење, не знам ни ја шта су, било је оно позадина нека и тако. На другом терену сам био у позадини где ми је Брко био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на првом?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: На првом не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Ђелетовцима?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: У Ђелетовцима сам био у извиђачима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била су формирана одељења, водови итд?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да, али то никакве везе, оно било је чисто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је овде требало да се формирају кад сте већ дошли тамо на то ратно подручје? Кад је требало да се формира одељење и водови? Ко вам је био командир?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па на овом другом терену ми је Брко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На првом, мене први интересује?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па немам појма, не могу да се сетим. Ја мислим да је Брко био, не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од овде окривљених ко је био још с вама у одељењу или воду?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ту је не знам, ја мислим да је Брко био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је л' био још неки командир?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Није, не знам да је био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био Медић Драган командир неког вода или одељења?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не могу да се сетим тачно стварно, на том првом терену не могу да се сетим ко је шта био, коју је функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на другом?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: На другом је био Брко у позадини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Ђелетовцима?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: У Ђелетовцима кад смо били то је пре рата било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је л' можете да се сетите?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Драган је био, имао је ту своје одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте ово заборавили, баш ово Подујево?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па знате колико је прошло времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више Ђелетовац или мање?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Помешано ми је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помешали су вам се Ђелетовци, први, други терен на Косову?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми колико аутобуса је стигло у Пролом Бању?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: У Пролом Бању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја мислим да је два из Шида и два из Новог Сада – «Бечеј транспорт».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири аутобуса?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја мислим да је четири аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' вас пратила полиција можда до Пролом Бање или војска или неко?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја мислим да јесте да су имали пратњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Од полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли директно за Београд па за Пролом Бању или сте ишли у Нови Сад или како?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ми смо из Шида кренули прво за Нови Сад и из Новог Сада онда смо за Београд, ту су нам давали униформе, обукли нас и онда смо доле на аутопут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оружје где су вам дали?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Оружје је дато у Пролом Бањи, али је ишао камион са оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је делио?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Срки ја мислим, Манојловић Срђан да је он делио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђукић је л' делио неко оружје?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' Ђукић делио неко оружје из сандука?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не знам. Не знам можда је био ту кад се делило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' неко уписивао имена, податке из личне карте и број пушке?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: То је Срки радио Манојловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направио евиденцију?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да, било је записано све ко је шта узео, а на раздуживању је било само оно бацај пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је било раздуживање овде у Београду или у Пролом Бањи?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја мислим да је у Пролом Бањи било исто, да смо ми без оружја дошли овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми колико сати сте отприлике, ако се сећате, кренули за Подујево и ког дана?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па ујутру је негде било, не знам који је дан био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 28. марта?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Могуће, не знам који је датум био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него мислим у колико сати, је л' свануло?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па јесте. Ујутру знам да смо чекали дуго, тамо су стајали док је Боца отишао у команду тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте стајали?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Паркирани у аутобусима смо чекали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у Подујеву или ван града?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: У Подујеву у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' се сећате можда околине ту где су били паркирани аутобуси?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па не знам нека школа ја мислим да је нешто шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Продавнице неке, полиција?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Полицијска станица не знам где је, полиције је било, све униформисано је било што је одало окол, било је доста полицијске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' било доста полиције ту?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које униформе?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исте ко ваше или неке друге?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не, не, плаве оне полицијске су биле, било је и наших ко наших и све и зелене и плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А цивила је л' било?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Слабо је кретало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на путу до Подујева?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Нисам ни видео искрено да вам кажем, ја сам седео на средини аутобуса пред крај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате ту поред аутобуса је л' неко нешто стављао у пртљажник аутобуса неке ствари, негде велике кутије?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добили неко упутство пре него што сте кренули у Подујево, на постројавању шта да се ради итд., рецимо неке налепнице за возила да постоје?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били на постројавању?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Дошао сам кад су кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био осим команданта?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Боцо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Боцо је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам осим команданта је л' био још неко на постројавању пре него што сте пошли?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кад сте онда изашли из аутобуса шта је било?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ништа, речено нам је да идемо да се групишемо у куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Боцо је рекао кад је дошао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Боца је отишао у команду па је дошао и рекао да идете у куће?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да се распоредимо тамо и сад ту ко је сад рекао оно да ће и онда смо у куће отишли и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' он то издао као наредбу? Ко ме је то рекао?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Речено је то и онда смо изашли сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо чули да је Боца био на састанку и да су неки други људи из САЈ-а дошли да вас поведу у те куће?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па САЈ-овци су ти ишли водили нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' се сећате неког САЈ-овца, је л' их знате?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па знам, чуо сам имена оно, неки Баки, Менгеле, има неки Сале ваљда, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био с вама у групи кад сте пошли?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па ко је био, био је Синиша Божић, био је Пацела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ових окривљених овде?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Од ових окривљених ја мислим да је био Цицко овај мали је био Шолаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Жућа? Знате ли Вукшић Зорана званог Жућа?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: То ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вам је познато?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Жућа ми је то име познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' он био ту негде?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: То не знам, не могу стварно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и где сте кренули? Је л' био с вама Ђукић?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био с вама у тој групи кад сте кренули од куће Ђукић или Боројевић или Медић Драган?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја мислим да је био Брка, да је ишао и он у ту кућу где смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Боројевић и Медић?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не знам, стварно не знам ко је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте одабрали куће?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Они су нам показали ту, овамо у кућу, ови овамо. Ови су нас водили, а речено нам је да су у српским кућама да су бели пешкири стављени у прозор, то ми је остало у сећању, да не знам ко је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су на српским кућама бели пешкири?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да у прозорима као да у те куће не улазимо, да су то српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да уђете у те куће или да у те куће не улазите?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да не улазимо, да су то као заузете куће, да су то српске куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да уђете у оне друге?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: У слободне куће, ваљда смо требали ту да останемо да се стационарамо и да сутра иде да се раде та села околу колико сам био упућен кроз причу између.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је била та кућа у коју сте ви ушли – на спрат, приземна, нова, стара?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Спратница, ја бих пре рекао да је то стара кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има намештај, нема намештај?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Имало је намештаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' има људи?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Није било никога, празна кућа је била кад смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' ту на улици док идете до куће нема људи?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Има људи и ови су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим цивили?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Униформисани, била је нека група и цивила су ови водили, док су они отишли негде бог зна где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је водио?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па полиција у плавим униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти у плавим униформама су водили неку групу цивила?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па да, била је нека група горе па су отишли, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и у ту кућу где сте ви ушли ко је још ушао?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Како мислите ко је, па Божић Синиша он је био, Пацела тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ових овде окривљених?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја мислим да је и Брко ушао и мали Шолаја, Зицко да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте радили у кући?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ништа, како смо ушли тамо да се сместимо смо гледали себе, где ћемо, шта ћемо и већ сам био на степеницама кад зачула се пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' су тада код вас у близини Зицко и Брка кад чујете ту пуцњаву?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја мислим да је Брка био горе, а ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брка је био на спрату?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да на спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Шолаја?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја мислим да је био он на степеницама исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у кући унутра?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ли истрчали?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Кад је почело ја сам ушао унутра, кад сам сишао доле био на дворишту ја сам тамо гледао, ови су били неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сишли сте у двориште или сте се попели кад је почело?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Кад је то почело пуцњава, значи ја сам био на степеницама, пењао се горе, у кућу сам се пео и онда одједном све фрка, ово и оно и постројавање све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, мислим је л' сте ви када сте чули пуцање побегли горе или истрчали доле да видите шта је?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Пењао се горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђукић?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја мислим да је он био унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Горе у соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви кад се попнете горе затекнете Ђукића?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Мислим да је он био горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Шолају?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да је он ту на степеницама да сам њега срео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медић Драган и Боројевић Драган да ли сте њих можда видели?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Нисма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ништа, онда је постројавање било поред аутобуса и ови из САЈ-а су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте изашли из куће је л' сте видели нешто ту у дворишту?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ништа, у дворишту ту није било ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био можда ту у близини Сарап?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Је л' био ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сарап, Драган, звани Сарап?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Божић Синиша?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Божић је био горе у соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је био горе у соби?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да. Он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вас је постројавао напољу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па тамо звали збор да идемо и онда смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је звао?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Викало се да се постројимо тамо код аутобуса и кад смо се постројили онда су дошли из САЈ-а, неко је тамо почео да галами и да псује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' дошао ту неки, нека санитарска кола или неки људи је л' су носили нека тела повређених, рањених?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: После је било кад смо ми дошли. Ја кад сам дошао тамо већ је била галама, све износили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте дошли тамо?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па код аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су аутобуси?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: У улици ту, не знам колико је било удаљено, видим да износе тамо нешто из дворишта неког су износили и кад смо дошли унутра нико ништа не говори, овај се дере, псује, тај из САЈ-а не знам који је командир неки и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Боца је л' дошао ту?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па био је и он ја мислим да је дошао и онда је речено да улазимо у аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медић Драган је л' ту?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: У строју је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' му можда било лоше?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му је било лоше?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Шећер му је пао, тако нешто и онда је ушли смо у аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте ви седели у аутобусу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Са Божићем Синишом. Брко је устао и почео је да галами ко је урадио, шта је урадио да то није у реду, да он кући децу има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' му неко нешто одговорио? Јесте ли ви рекли нешто?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Нисам му ништа рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали нешто?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Питао сам шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не знам кога, неко испред мене је седео, не знам ко је и шта је и као пуцњава нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели ту у аутобусу Медић Драгана?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Он је напред седео, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' он нешто одговорио?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили у Пролом Бању шта је било?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ништа, ту смо били. Ја мислим да смо дан били преноћили и да смо сутра кренули за Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах сте се вратили у Шид?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' било неко ту постројавање, неко упутство да се о том догађају не прича?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је командант држао неки говор и рекао да се не прича о томе?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли открили шта се десило?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па кроз причу сам после чуо оно да је била нека пуцњава, да су цивили неки побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, кад сте се вратили у Шид или ту у Пролом Бању?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па било је приче у овоме у Пролом Бањи да је било нешто, пуцњава да је било, да је било неких цивила да су настрадали, а сад ни колико ни шта немам појма и после сам оно у Шиду чуо да је било и кроз медије што сам преко новина чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да вас питам како су изгледали овде окривљени, је л' имао окр. Ђукић браду?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја мислим да није имао браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужу косу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не, сви су били ћелави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте били ћелави?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Оно на кратко ошишани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ошишани.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: У Пролом Бањи смо се шишали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што, је л' била фризерка нека?
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па није, међусобно смо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међусобно?
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' има нешто по чему се Ђукић разликовао од других?
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Једино по величини.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како по величини?
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па што је велик, крупан био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' имао и неким другим периодима браду?
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не сећам се, не знам стварно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао Шолаја?
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ошишан на ћелаво.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели кад сте се вратили из Подујева?
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Где мислите је л' сам га видео?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пролом Бањи?
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' остао он можда у Подујеву?
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Нека група је остала, ја сад не знам ко је остао и шта је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је остала група?
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па не знам где је та група и била, шта је, где су се они смуцали, стварно не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колика је та група?
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Немам појма.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки кажу један вод, неки кажу само двоје је остало?
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не знам стварно, знам да је било после приче где су они фале, и они су се појавили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки кажу да су се они изгубили а неки кажу да су остали да заврше посао? А шта се ви сећате?
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не знам ни колико је остало, знам кроз причу да је било да су неки ваљда остали, да су загубили се шта ли је јер је аутобус отишао и како су дошли ваљда с полицијом?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међу њима је био Шолаја ту који су остали?
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не знам, то стварно не знам ко је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Шолаја овде када је давао своју одбрану да у групи којом је командовао Вукшић Зоран, звани Жућа сте били са њим и ви и да вам је командир био Вукшић Зоран, звани Жућа? Шта то значи? Евидентирамо само оно што кажете.
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Оно што ви евидентирате ја немам појам, је л' то било на том терену или шта је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?
СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: На овом првом терену не знам ко ми је био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате и кад вас овако питам ово што каже Шолаја да ли се ви сећате или се не сећате или не знате?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не знам, могуће да је био Жућа, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Шолаја овако: «Рекли су да изађемо из аутобуса, неки су већ били напољу, дошла су та двојица њих 10, а њих двојица су узели нашу групу и распоређивали су нас по улицама, то су неки полицајци, ту је кренула његова група», каже – «били смо ја, Дабић кога се сећам и не знам ко је још био, већином Нови Сад и околина, не познајем људе али се Дабића добро сећам, можете да га позовете као сведока». Да ли сте ви тако кренули, овако како то Шолаја описује?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Изашли смо, тамо су нас водили ти САЈ-овци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте били у тој групи ви и Шолаја?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја вам кажем ко је био, знам да је био и Божић Синиша, да је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Шолаја?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја мислим да је и он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође Шолаја каже да сте ви били негде у некој кући, да су неки изашли, чули сте пуцњаву, изашли сте, каже: «После смо чули ту пуцњаву, неки су изашли да виде шта је, ми смо се спустили да видимо шта је и ништа нисмо видели» и били сте ви и Шолаја заједно, ишли сте да видите шта се то дешава али нисте успели да видите?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Био сам разумете ја се њега сећам оно кроз маглу га се сећам на степеницама да сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се кроз маглу Шолаје?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да, на степеницама да смо се ми срели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђукића у соби?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја мислим да је Ђукић горе био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукић каже да уопште није био у соби, да је био на улици, ван дворишта, ван куће, потпуно на улици ишао у аутобус да узме нешто итд. и затекла га тако пуцњава на улици?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Могуће, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А није био у соби, тако он каже?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не знам. Колико је мени оно по некоме сећању ја мислим, не могу ни да тврдим ни да је био горе у кући сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу оштећени који су овај догађај преживели они причају да их је неко када су изведени из куће претресао и на препознавању између осталих препознали су да је то био Шолаја, а ви кажете да је он био с вама све време у кући да га видите на степеништу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја њега знам где сам га видео горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже један сведок да је у групи која је остала био и Шолаја и да се он накнадно вратио у Пролом Бању?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Могуће, не знам стварно. У аутобусу знам да је Брка псовао за то што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то сте нам рекли.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: То знам сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас ја подсећам када вам кажем да један сведок каже да се Шолаја накнадно вратио у Пролом Бању, дакле после вас, пришао ту некој групи која је седела и гледала у холу телевизију?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не знам, не могу да тврдим ни јесте ни није, то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се Томић Милована?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ко је то? Знате ко је Томић Милован?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да, Шићо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шића? Знате ли ко је Милићевић Ђорђе – Ђока Чикин?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да, покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рисовић?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Рисовић да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никица Ковачевић?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукић каже да је био са њима да није био са вама?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ко каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукић Жељко, он каже да уопште вас не спомиње, он каже да је био управо с овим људима за које вам кажем?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како могуће? Па јесте ли га видели ту у соби или нисте?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја мислим да сам видео, стварно не знам је л' био или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже један сведок да кад сте се вратили у Пролом Бању да је командант одржао један говор и рекао ни мами, ни баби, никоме никада о овоме не сме да се прича, јел се сећате ви тога, је ли вам рекао неко то?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кажите ми како је дошло до тога још једном то ме овако за сада интересује посебно како је дошло до тога да одете на други терен, да ли је то била посебна мобилизација, да ли сте ви овај први пут били демобилисани или привремено удаљени или на који начин сте ви, је ли имате информацију неку о томе?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па ништа Боцо је рекао да се иде, да ће се ићи на терен други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао и када?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Боцо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боцо?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: За пар дана и онда смо отишли на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тада у Пролом Бањи или кад?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не, не, оно кад смо ишли за Шид, рекао је да идемо на одмор, и онда после ја мислим 15-20 смо отишли на други терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте се вратили са другог терена?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па кад, колико смо били, тамо смо били 15-20 дана ја мислим, на другом терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте примали плату за све, значи за те дане све или за ове дане од кад нисте били, тог другог терена док је био тај одмор нисте имали плату?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па не знам, ми смо добили једно 10 хиљада, 11 смо добили у оно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Око 10-11 хиљада динара смо добили, е сад то неке дневнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам шта вам је плаћено, је ли вам плаћен као и тај годишњи одмор?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па не знам шта је плаћено, нисмо ми ни надали се да ћемо добити жутог динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли се сећате Стопарих Горана?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он ту?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Где на, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па на првом терену, другом терену?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Јесте, на другом је рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на првом?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: На првом је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сећате се још нечег? Имате још нешто да нам кажете?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Немам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чланови већа имају питања? Не. Тужилац? Значи сведок за сада нема податке о томе како се зове сведок П-1, па уколико желите нешто да питате ми ћемо то да му, ако не желите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, мени не треба. А где сте седели ви у аутобусу? Кад сте се враћали из Подујева у Пролом Бању?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Са десне стране возача, тамо негде у средини пред крај, отприлике на половини аутобуса пред крај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли на средини или пред крај?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па ту негде, сад тачно не знам који је број седишта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не питам вас број седишта него једно је средина, једно је три четвртине, једно је крај.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па ето рецимо да је на три четвртине пред крај, међ шараге тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је седео Ђукић?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Напред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где напред?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: До возача тамо је, ту је био када је почео галамити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До возача?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да, ту негде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте ишли из Београда, односно из Шида за Нови Сад, Београд, Прлом Бању, где сте тада седели?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па исто ту негде тако отприлике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ђукић?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ђукић кад смо ишли одакле?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из Шида за Нови Сад, Београд, Прлом Бању?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: То не знам где је он седио кад смо ишли за Нови Сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте ишли из Прлом Бање за Подујево?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја мислим да је био у аутобусу ту, био је у нашем аутобусу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је седео?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте ви седели?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Исто ту негде, тако отприлике, нисам у шарагама седео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли се сећате на свим тим путевима од Шида до Подујева, назад, опет до Шида, да ли је још некад неко нешто рекао?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било постројавање у Прлом Бањи пре поласка у Подујево?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па било је пре него што смо у аутобусе и онда смо у аутобусе сели, значи само постројили се, пребројани и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је то наредио постројавање?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја мислим да је Боцо рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Боцо наредио?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли вам тада рекао нешто.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ништа, рекао је ко је људи спреман на терен, на терен се иде, ко је спреман иде ко није нека слободно иступи, немој на терену да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је ли иступио неко?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не знам, ја мислим да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао вас је председник већа, када сте се вратили у Подујево, у Прлом Бању из Подујева, да ли је тада било постројавање?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте, је ли познајете овог сведока који је јуче био Божић Синишу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте се вас двојица договарали нешто пре овог доласка?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не. Ништа он је.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Молим вас ако може ово питање да се одбије. Ово у вези договарања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што је то нешто.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Судија.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја ништа са човеком нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да кажем сведоку, а он већ одговорио. Немојте да одговарате док вам суд не каже. Наставите тужиоче. Сад кад је већ одговорио. Гледајте овде ми ћемо вам рећи да ли да одговарате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, мени је интересантна та, ово је као ето можете као примедбу неку на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Интересантна подударност да њих двојица који се нису договарали на исти начин описују, истих се ствари сећају и истих се ствари не сећају, тако да, и обојица су сазнала за догађај из медија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То смо евидентирали као примедбу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да је седиште био у Пролом Бањи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац нешто, јесте хтели нешто да интервенишете? Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ту су нас довели и ту су нам рекли да останемо.

НАТАША КАНДИЋ: А одакле вама да је то седиште Шкорпиона?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па ту смо спавали, ту смо били.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, онда тако.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Вероватно да је седиште чим смо одсели ту.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се ви сећате шта ви чујете, да ли вас неко званично обавештава којим поводом, зашто идете на Косово?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па видите госпођо значи почело је бомбардовање, све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Боцо је дошао, каже хоћете ићи, скупљао војску да се иде, ако се иде иде, чисто патриотски.

НАТАША КАНДИЋ: Да, па то није било.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Чисто патриотски сам отишао осећао дужност да треба да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Уреду.

НАТАША КАНДИЋ: Ми смо овде имали сведока из САЈ-а који нам је рекао да је била у питању полицијска акција истеривања становништва из града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то нећемо тако да питамо, да ли је ишао, било је проглашено ратно стање, то је сад код овог сведока.

НАТАША КАНДИЋ: Па наравно ви можете тако, али ја се позивам на сведока који је овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, предочићемо само ми кажите који, наћи ћемо код сведока.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, Спасоје Вулевић, Вук, Вук звани Вук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао?

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је врло јасно конкретно да је у питању била акција извлачења становништва, онда накнадно то каже јесте протеривање становништва, албанског становништва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок нам је овде рекао, а не знам да ли сте евидентирали, ја јесам, да су требали да се сместе и да крену да раде села, тако да.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Колико сам ја упознат са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да евентуално то може да нам објасни шта значи то да раде села.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево ајмо онда то је то, рекли сте да су вам рекли, али ко вам каже да не улазите у српске куће, да су оне, имају беле.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Пешкире.

НАТАША КАНДИЋ: А ко вам то каже?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: То је неко рекао од тих САЈ-еваца, од тих са плавим униформама, сад не знам ко је шта је, значи то сам чуо кроз причу да је тако.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли вама неко каже чије су оне друге куће које немају беле пешкире.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па чије ће бити, нико ништа не каже.

НАТАША КАНДИЋ: А шта сте ви мислили, чије су те куће?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па чије су, шиптарске чије ће бити, знам да су Шиптари доле.

НАТАША КАНДИЋ: И шта вам је речено да можете да?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па кућа ако је празна да у празну кућу уђемо и ту да се сместимо и да ћемо ићи да радимо други терен, значи изван села, нека села тамо шта ја знам. Ја сам први пут тамо био у животу.

НАТАША КАНДИЋ: Из патриотских разлога?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Нормално.

НАТАША КАНДИЋ: А са ким ви крећете у ту кућу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Како мислите са ким.

НАТАША КАНДИЋ: Па ко је са вама?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па из аутобуса нас група ту, сад не знам колико је било тачно, значи.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли са вама овај Божић Синиша?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Јесте он је био исто.

НАТАША КАНДИЋ: И колико је та кућа удаљена од улице.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Како мислите?

НАТАША КАНДИЋ: У коју ви улазите? Је ли она, идете улицом и на који начин којим путем долазите до те куће, у неко двориште или је директно одмах?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Та кућа је била до улице смо ушли кроз амфор неки, не амфор, она капија и ушли унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас пита пуномоћник, објасните какав је то улаз, има неки тротоар, има капију, амфор шта то значи амфор?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ма није амфор него онај класичан амформ да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је класичан амфор, објасните нам како то изгледа?

НАТАША КАНДИЋ: Пролаз, пролаз.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Пролаз, амфор значи има, као соба је амфор, колико ја знам. А ово није, ово је био само бедем онај горе има изнад капије је било онај стуб преко капије и ту доле је било велико двориште, гараже неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас пита пуномоћник.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Гараже су неке биле ту и овде улаз у кућу, на горе са врата не степениште се пење.

НАТАША КАНДИЋ: Како улазите у ту кућу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Како мислите како?

НАТАША КАНДИЋ: Ко, како?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ногама, пешке.

НАТАША КАНДИЋ: Пешке?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Куда, кроз врата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита вас пуномоћник.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Кроз врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли врата откључана, закључана?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Отворена.

НАТАША КАНДИЋ: Синиша нам јуче каже овде да сте дошли до куће, кућа закључана, а ви се враћате. Је ли вам нешто познато?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја кад сам ушао у кућу, у кућу кад сам ушао врата су била отворена кад сам ја ушао у кућу.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли видели Божић Синишу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Како нисам видио. Видео сам га и горе.

НАТАША КАНДИЋ: Он нам јуче каже сви сте се вратили, кућа закључана, ви пристojни не улазите у закључану кућу, врћате се назад?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: У једну кућу ту где смо ушли ту су врата била отворена.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, а можда и судија може, Горан Стопарић нам каже да се ви налазите на тераси, на степеницама док се остали налазе у дворишту, башти Аљима Гашија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то тај. Кажите.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, то су неке, све постоји у судском спису, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је изјава из судског списка, ми га нисмо.

НАТАША КАНДИЋ: Прегледајте записнике са првог суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Судија, овде пуномоћник оштећених пита сведока исказе који су дати у ранијем исказу, ако је то речено, у ранијем предмету, онда молим вас да се спис донесе и да видимо тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор. Нећемо предочавати онда тако него то користите као питања.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: А Стопарић у овом предмету није саслушан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стопарића ћемо да саслушамо сада ускоро.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас то све постоји у судском предмету, цео тај, цео тај предмет је део овог судског списка, е сад шта да не читамо препорука суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели Стопарића?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Познато је мени то госпођо за ту терасу, значи у процесу Саше Цвјетана сам исто свједочио, исто знате све и вама, вас сам питао онда јесте ви стојали на тераси кад је Београд био бомбардован, значи никакве терасе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако да се обраћате пуномоћнику, шта причате сада кад је Београд био бомбардован, пуномоћник.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не зато што сам тако, одговорио сам тако госпођи за ту терасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада одговорите пуномоћнику онако како треба, значај одговорите на оно што вас пита.

НАТАША КАНДИЋ: Одговорите на то да ли сте то што каже Горан Стопарић, да ли је то тачно или није тачно.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: То није тачно. То није тачно, на никаквој тераси нисам био.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли видите башту неку у којој су припадници Шкорпина и неке цивиле као што он каже?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не, ја то нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми шта ви оно видите неко нешто носи након како кажете након наредбе за постројавањем ви видите неко нешто носи из неког дворишта, е сад објасните нам шта је то што неко нешто носи и ко је то ко неко нешто, ко носи?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па то је, видео сам да носе у ћебадима.

НАТАША КАНДИЋ: Шта?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па не знам, видео сам после лешеве, то сам чуо да су лешеве.

НАТАША КАНДИЋ: Где сте видели лешеве?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Нисам видео лично, већ сам после чуо да су лешеве, видео сам да се носи нешто у ћебадима, а нисам видео шта се носи, тек сам после накнадно сам чуо и сазнао рекао сам где сам и одакле сам сазнао, значи да сам после из медија сазнао да је било то, чуо сам да је била пуцњава и све, по томе сам закључио да су вероватно лешеве у тим ћебадима.

НАТАША КАНДИЋ: А ко вам је то испричао шта је било у ћебету?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Из медија сам кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Из медија сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте из медија.

НАТАША КАНДИЋ: Из медија.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: И повезао сам.

НАТАША КАНДИЋ: У медијима су помињали ћебад, ћебад и да се нешто носи у ћебадима?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не у медијима се спомињу лешеви, па сам ја мојом логиком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Закључио је.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Закључио да су вероватно у ћебадима лешеви, е то.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли било неке пљачке том приликом кад сте били у Подујеву?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Колико ја знам није.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ви нешто носили из продавница?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се окрените молим вас господине Дабићу.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Из продавница, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се окрените и пратите пуномоћника преко монитора.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте ништа стављали у гепоке?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: У које гепоке?

НАТАША КАНДИЋ: Аутобуса?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја лично нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сам предочила у пртљажник оног аутобуса.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Нисам ништа. Не знам је ли неко стављао.

НАТАША КАНДИЋ: А ви ништа?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја ништа нисам ставио.

НАТАША КАНДИЋ: Када је то Гуљо викао по аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Гуљо викао, он каже да је Ђукић викао.

НАТАША КАНДИЋ: Извињавам се, када је Ђукић викао.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Он је викао да.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли било још некога да је нешто говорио у аутобусу или је ли био још неки догађај, нешто што скреће пажњу када улазите у аутобусе осим тога када Ђукић виче? Је ли памтите још нешто?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Где памтим, сећам се у аутобусу, да је аутобус и кренуо када је у вожњи да је.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли аутобус кренуо или је то било током вожње?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ма кад смо ушли унутра.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ми кад смо ушли унутра.

НАТАША КАНДИЋ: Кад он виче?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ми кад смо ушли кад су се врата затворила, аутобус је кренуо одмах и он је већ почео викаати.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је почео да виче?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па да и он има децу, да није уреду ко је шта побио, где то, ко је пуцао и шта, тако у том фазону нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте рекао, али не знам шта ви у том тренутку мислите, о чему он то прича.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не знам шта је, све и питам овамо шта је.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли у том тренутку се сећате оних што ви видите ћебади или повезујете тада са тим или?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Нисам повезао шта, после сам повезао шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је после.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: У том тренутку нисам повезао ништа, не знам шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао да је после повезао кад је читао новине или гледао телевизор.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте дошли у Пролом Бању, је ли било неког састанка да командант Боца заказује?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: С киме да заказује.

НАТАША КАНДИЋ: Са припадницима јединице?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не знам. Са мношћом није заказао ништа, а за другог не могу да тврдим.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли био извештаја рапорта о неком, о томе шта се догодило?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја мислим да није.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли било неке приче међу вама?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Нешто се шушкало, али ништа конкретно.

НАТАША КАНДИЋ: А шта се шушкало?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па да је било пуцњаве неке шта је немам појма, али нико није рекао е овај је пуцао, онај је пуцао, е ја сам пуцао, нико ништа то није био.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте се вратили у Шид?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па ништа, шта кад смо се вратили, ко је, није о томе нико ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли вас неко питао како сте, како сте се тако брзо вратили?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па нисмо се ми брзо, ми кад смо отишли, нисмо се баш брзо ни вратили. Вратили смо се после једно две, три недеље.

НАТАША КАНДИЋ: Како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: За Шид, кад смо из Шида отишли на Косово, па смо се вратили после две, три недеље.

НАТАША КАНДИЋ: Па где сте били две, три недеље?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па седели у Пролом Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам вас разумела да сте дан, два били у Пролом Бањи и отишли за Шид, значи ви сте две, три недеље после Подујева били у Пролом Бањи?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ма не, после Подујева смо ми отишли сутрадан или прекосутра, дан, два смо били али пре него што смо отишли у Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте две, три недеље у Пролом Бањи?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па били смо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад сте ви мобилисани?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па ето кад је 23. је, 24., 23. било оно бомбардовање, сутрадан смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марта?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово се десило за шта вас ми питамо 28. марта.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не марта, кад је почело бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24. марта.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Е, сутрадан смо већ били осванули на Косову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се били сутрадан?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Осванули доле на Косову, у Пролом Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ово се десило за шта вас ми питамо 28. марта, где сте били две, три недеље?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ма били смо ми доста у Пролом Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није после можда, неки нам кажу после?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: После тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Подујева.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ми после Подујева, нисмо ми дуго остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Знате, ми не можемо да покажемо те објекте где се види та кућа, да нам он покаже кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографије?

НАТАША КАНДИЋ: У којој је он то боравио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографију или скицу или шта?

НАТАША КАНДИЋ: Па помоћу скице не вреди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо фотодокументадију.

НАТАША КАНДИЋ: Па не кад бисмо ВВС-ијев филм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ВВС-ијев филм ћемо да погледамо само да завршимо са сведоцима.

НАТАША КАНДИЋ: А штете, ово су сведоци који би било јако корисно да нам покажу те куће. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, не можемо да чујемо браниоца пошто није укључио микрофон.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: (бранилац Шолаје) У вези предога тужилаштва да се погледа снимљени филм ВВС-ија који се наводно односи на двориште где се то догодило и на предлог пуномоћника оштећених да сада овај сведок то

види, то би било уреду, али онда би морали сви саслушани сведоци који су у овом до сада овом претресу саслушавани, морали би да се позову и да они погледају филм и да кажу да ли су они били у том дворишту или нису били, овако ако један погледа а остали не погледају, то нема никакве сврхе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам.

НАТАША КАНДИЋ: Мени лаички то што сте рекли уопште не стоји. Прибављен је доказ, реч је само о објектима да се идентификује да видимо да нам покаже кућу у којој је он био, ми не тражимо од њега да покаже објекте у којима су други сведоци били, него само објекте у којима је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да погледа само ово, имамо овде само једну фотографију улаза у кућу, па ћемо то да вам покажемо, да ли се сви слажете да сведок погледа овако непосредно слика 1 – општи изглед улаза у кућу, да ли можда тај улаз у кућу препознајете, можете пошто немамо за сада то преко монитора. Дођите да видите. Ево сачекајте.

Да ли овај улаз препознаје у ову кућу? Да ли је то видео?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ма није то кућа та.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ово кућа није где смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте само да ово унесемо.

Да се покаже сведоку фотографија број 1 – општи изглед улаза у кућу, која је сачињена приликом вршења увиђаја, па сведок изјављује ово није кућа у којој смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питамо вас да ли је та кућа, тај улаз, да ли сте га видели ту у дворишту, ја вас разумем да је то спратна кућа.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Нисам у том дворишту није било. Да и није било овако ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте се вратили у Шид, да ли је било приче о томе ко је то пуцао, ко је то настрадао.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па није. Колико се сећам није, са мном ко је причао није.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а касније кад је почело суђење Цвјетану Саши?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па било је после приче, али нико никад није рекао ко је пуцао и било шта.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте чули приче да су и вас помињали у њима да сте били међу онима који су?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Јесте, али сам ја рекао да нисам био, ко што и нисам био кад је било пуцање.

НАТАША КАНДИЋ: А ко вас је позвао за овај другу терен?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: За овај други, ко је, па Боцо је дошао и рекао је да се иде на терен и све, бићемо обавештени.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли вам речено шта радите на том другом терену? Шта браните? Шта од кога, шта чувате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нећемо то да питамо, било је проглашено ратно стање.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ратно срање је било пуцање значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немојте такве речи да користите овде, немојте одговарати док вам не кажем. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Браниоци. Добро. Тужилац се је досетио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта значи то требало је да идете да радите друга села, да, шта значи тај, шта значи радити села?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и ја не знам шта значи.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па требали смо ићи чистити од терориста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Значи око нас, околна села, значи где су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви некад нешто чистили пре тога па да знате како се то ради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо тужиоче он је био човек у Шкорпионима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, али он је чувао нафтоносна поља, претпостављам да није чистио нафтна поља.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Нисам био на ратишту нигде, то је први пут на ратиште да сам ишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам само чуо одговор извините.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: То је први пут да сам ишао на ратиште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па је ли вас неко обучио како се чисте и раде села?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Прво су ме у војсци обучавали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У војсци сте се обучавали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта питамо сада? Да ли је њега неко обучавао како се чисте села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он негде обучен да иде, шта, како се то чисте села и раде села?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекао је у војсци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте служили војску?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: У Ковину и у Новом Саду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које године?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: `92-93.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И тад су вас учили како се чисте села?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па пешадијску обуку сам прошао, обавезно сваки војник зна се како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како ви разликујете терористу од нетерористе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да одговарате на ово питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако треба да чисти нешто од терориста онда мора да зна како изгледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сада овога сведока, слушајте бранилац адв.Саша Петровић мора да се обраћа смиреним гласом тако што ће претходно да укључи микрофон да бисмо ми чули шта он виче. Чујемо шта виче али не разумемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи питање је било како он зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиче ово сматрам да је потпуно неважно за све ово без обзира што може да буде интересантно, али је то за сада нећемо питати овога сведока како он лично разликује терористу од нетерористе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја нисам питао као он лично разликује, него сам ја њега питао обзиром да је он обучен у војсци '92-'93. како се чисте села од терориста, сад га ја питам тај који га је обучавао какву он, шта га је науио како изгледа терориста, а како изгледа онај који није терориста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја вам то питање одбијам, а опет бранилац виче а ја то питање одбијам, а ви гледате овде, пратите преко монитора шта се дешава ко вас пита и тако даље, ко вам се обраћа и слушајте шта вам каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли је у Подујеву 28. марта било терориста?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Јесте. Верујем да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једно је јесте, а друго је верујем да је било, који је од та два одговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То такође немојте одговарати, верујем да јесте и јесте, то за сада сматрамо овде неважним, да ли су били или нису били терористи, нас овде интересују цивили који су убијени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па наравно судија у томе и јесте проблем. Па у томе ј и јесте проблем што су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд ће да извлачи, да закључује без да пита овога сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тамо где нису били бели пешкири је ли то значи да су ту били терористи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође немојте одговарати на ово питање. Сведок је више пута одговорио на ово питање и рекао да су српске куће видно обележене белим пешкирима и да је речено да се у њих не улази.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чули сте пуцњаву?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Потрчали сте уз степенице због тога?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После сте постројени и видели сте кола хитне помоћи и да неко нешто носи?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Видео сам да носи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У аутобусу је Ђукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ђукић псовао и причао о томе како сте могли ту децу и ја имам децу кући и сад вас ја питам, како је могуће да из тога свега што сте чули не закључите да је ту неко убијен него то сазнате из медија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је примедба, то није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, то је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ја кажем то је примедба, немојте да одговарате на то, то је примедба да је тако потпуно нелогично да сведок није могао да закључи. Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Отишли сте кажете да браните из патриотских разлога, а из којих разлога сте се вратили? Отишли сте из патриотских, а који је разлог повратка?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Где повратка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из Подујева у Пролом Бању?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па такав, такво је било наређење да се вратимо, нисам ја отишао сам да ратујем, ја сам не могу да ратујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Одговорите на ово што вас тужилац пита.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Такво је било наређење да се враћамо сви назад у Пролом Бању и шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И вас је то, вама је то било довољно?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Имао сам претпостављеног свог који ми је командовао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После ових Ђукићевић речи, после онога што сте видели зар вас није интересовао разлог због чега се ви враћате из Подујева, а да нисте обавили задатак да радите села?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Такво је наређење било да се враћамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад вас је суд питао због чега сте отишли на Косово, рекли сте из патриотских разлога, нисте рекли због наређења.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па отишли, прикључио сам се тој јединици из патриотских разлога и нормално да ћу слушати тог команданта код кога сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро тужиоче ја сматрам да то, претпостављам да питате због ових ствари у оном делу оптужнице да је по команди и тако даље да је то можда због тога и зато то дозвољавам, иначе. Изволите. Да, али опет са микрофоном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте од аутобуса кренули да уђете у кућу јесте ли ушли у куће дворишта са леве или са десне стране улице?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Од аутобуса смо ми прошли кроз једну улицу на ћошак па онда ја колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У правцу из ког сте дошли или у правцу у коме сте?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Аутобуси су били паркирани ми смо ишли овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, значи то морате да кажете речима, не рукама.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Овде. Значи аутобус где је паркиран био значи лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У правцу из кога сте дошли или у правцу у коме су окренути аутобуси?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: У правцу у коме су аутобуси окренути, значи ту смо кренули лево, ту је улица била па смо прошли ту улицу, па смо дошли на другу, па смо скренули десно, па онда опет десно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад у тој улици јесте ушли у куће са леве или са десне стране?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Са десне стране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, где су сад, а јесу ли се аутобуси померали кад сте се поново постројавали у Пролом Бањи?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па ту су паркирани били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На истом месту где сте их оставили или су дошли по вас?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не, у ту улицу где смо ми право отишли ту су били паркирани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Они су дошли по вас значи? Ближе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта вас пита тужилац, јесте ли скроз морали да се вратите до аутобуса или су аутобуси дошли тамо где сте би?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не, не, вратили смо се назад. Ми смо се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скроз до тог места где су аутобуси?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да, ту од можда на 100 метара даље где смо први пут отишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу аутобуси били у истом смеру окренути или су се померали у међувремену?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: У контра смеру су били окренути.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Били су у контра смеру?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У смеру за повратак кући?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Није. У ту улицу су, где смо пролазили, кроз коју смо ми прошли ту док нисмо скренули и док нисмо дошли до те куће. Кроз ту улицу целу што смо прошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оппростите ја нисам сад разумео. Јесу ли они били на истом месту, у истој улици где сте изашли из њих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, објасните.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да кажем овако, улица је на «те», значи у доњој линији су аутобуси овако су стојали, а кад смо се враћали они су овако у тој улици другој су, у улици су стајали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли можемо да му дамо парче папира да нацрта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево даћемо му. Само да завршимо са питањима па нека седи ту и црта. Да изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа ја мислим да ћемо прво са питањима да идемо, онда ћемо одлучити да ли он да ради то, јер то је једна радња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће он сада одмах да црта.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Знате због чега јер не може тужилаштво да каже ајде брзо, на брзину направите ви скицу чега се сећате. Не може он у минути, два или три да прави скице, или му дајте пола сата човек нека седне, ако се чега сећа, нека напише тако, а не тужилаштво, стално се очекују неки брзи одговори, дајте сад то дајте сад то, нека човек пола сата седне и направи скицу онако како смо и до сад радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ви се иначе не протививе томе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио у међувремену, у међувремену пошто је тужилаштво завршило са својим питањима, да одлучите о овоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће да дате идентификацију П-1 и да питамо човека да ли му је познато то лице и да ли га је видео тамо и то. Ето то је моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ако ћемо о овој скици, онда му дајте човеку паузу, или 10-15 минута а не у минут да црта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада хвала вам. Значи да ли ви можете да нам опишете без прављења скице, ви дођете уђете у Подујево, станете у једном правцу и можете ли да опишете радње које су око вас, куће, објекте и тако даље, ту где су стали аутобуси.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па нека школа, шта ли је, неко двориште било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Школа, куће, продавнице?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Значи то је поред било. Поред је био тако су аутобуси били, значи ја у повратку значи возач је гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У правцу из којег сте дошли?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Возач је гледао у правцу школе. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У правцу из којег сте дошли?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да. Кад смо дошли, та школа шта је та зграда велика двориште, то нам је било са десне стране, значи кад смо кретали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте кренули?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Било је значи овако равно се гледало, шофер је гледао фарови су ударали на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које то?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Она нама није била са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам више била школа са десне стране, него је била?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Право испред нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него је била право испред вас?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Е, е то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кућа у којој сте били је, гледано у правцу из кога сте дошли, гледано у правцу у коме је био окренут аутобус или сте пролазили па сте стигли до те куће поред те школе или поред неког другог објекта?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Кућа где смо ми били је била још, значи та улица нама дође са леве стране од уласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледано одакле са леве стране?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па од те школе, школа нам је са десне, шта је па смо ту кроз ту улицу прођемо па на првом ћошку десно па опет идемо, па следећа улица десно е туда смо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо да ли је неопходно да цртате. Тужилац и пуномоћник су хтели нешто да интервенишу, онда ћемо да видимо овде за овог сведока. Кажите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово што сте рекли, ово што је бранилац рекао, сведок ће сам да каже да ли му треба пет минута, пола сата, три дана да нешто нацрта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нећемо да расправљамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема потребе нити да га неко напада нити га неко нешто приморава и нема потребе да бранилац интервенише на ту тему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али са микрофоном. Бранилац Перковић са микрофоном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, најбоље би било са микрофоном да то кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Најбоље да то кажете са микрофоном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите микрофон молим вас господине Перковићу микрофон, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дако да ето то је предлог, чини ми се да би брже завршили да узме један папир и да нацрта оно чега се сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је ваш предлог који је већ мало пре евидентиран, да не губимо време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па управо да не би губили време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је неколико пута рекао позвао се на патриотске разлоге, па би било корисно да нам објасни је ли то њему неко каже да постоје ти и ти патриотски разлози због којих треба ићи на Косово или он сам има неке своје патриотске разлоге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо да га питамо о његовим личним убеђењима, за сада суд уопште не интересују његова лична убеђења и шта он сматра. Добро. Хвала. Бранилац Перковић опет интервенише без микрофона и колико ја чујем добацује тако је васпитан. А сад и бранилац Саша Петровић. Кажите бранилац Перковић има нешто да каже или не или да пређемо на питања, тако што ћемо дати, овде ставићемо овде један папир на коме се налази име и презиме сведока кога ми овде у поступку зовемо П-1, значи његово име овде у поступку је заштићено, оно не сме да се каже. Уколико сада овде током давања исказа будете случајно открили његов псеудоним или када будете изашли, ако некоме то будете причали, то се овде код нас зове

кривично дело и ви на тај начин ометате овај поступак и угоржавате идентитет зтог сведока, његов интегритет, а такође кришите одлуке суда, значи то никада не смете да кажете. Сада погледајте то, после ћемо да видимо шта браниоци имају да вас питају. Оно што како сам ја схватила, бранилац Перковић је хтео да пита да ли ви познајете овог сведока, да ли знате ко је то?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Лично га не познајем, али знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, како по, сведока П-1 по чувењу или како?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: По чувењу га знам, лично га не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите браниоци.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па не, само то да ли му је познато то име и презиме, да ли ако сте чули ко је он и тако да ли га се сећате из тог периода кад сте били тамо? Ето па ћу вас ја питати како знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да га зна по чувењу, како да га питамо да ли га се сећа из тог периода када га зна по чувењу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, да ли је чуо нешто за њега па зна ко је, па је повезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он већ каже да га зна по чувењу.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: По чувењу, чуо сам за њега, разумеш лично никад са њим нисам у животу проговорио реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, чуо је за њега, он каже да је чуо за њега. Гледајте овде.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. То ми је битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко монитора пратите браниоца, слушајте шта вам кажем шта да одговарате шта не. Браниоци остали.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: (бранилац окр.Миодрага Шолаје) Да нам сведок каже да ли му је познато да ли је сведок овај који се овде спомиње био у Подујеву на том првом терену?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је чуо, од ког сте чули да је он био?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па мислим после сам оно из медија прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Све о њему и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из медија сте чули, добро. Изволите браниоче.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Добро. Друго питање само ово и више немам, тад на првом терену, јесте сви имали исту опрему, је ли се неко разликовао да је носио нешто друго од осталих?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја мислим да смо сви имали исту.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: По мом.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Да ли знате, односно да ли се сећате, да ли знате да ли је Шолаја, Зицко, имао још нешто од опреме што други нису имали?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не знам.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Ништа. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Браниоци? Да ли окривљени имају питања? Окр. Ђукић Жељко такође за вас ја вас подсећам за особу коју смо ми саслушавали у својству сведока под псеудонимом П-1, да не буде после. Изволите.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добар дан. Хтео би да питам сведока само да ли је икада чуо он у Шиду или после Подујева, да сам ја учествовао у том злочину у Подујеву? Да ли је икада чуо до данашњег дана он то да имам ја било какве везе са тим злочином што је урађен у Подујеву?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Никако.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли си чуо да сам малтретирао цивиле у Подујеву, да сам изводио из кућа, да сам улазио по кућама и истеривао цивиле напоље, да ли си то нешто чуо?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Е сад хтео би те питати овако, П-1 сведок сад знаш ко је.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да, да.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Он каже да је исто био у мом одељењу а и ти си био кажеш у мом одељењу па ми је чудно да се не знате онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је ваша примедба. Даље. А тужилац каже кад, на првом или на другом терену.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Сведок П-1 каже да је био нон стоп код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ви питате овога сведока.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли се сећа сведок П-1 ако су били у истом одељењу, ту је било нас седам, осам људи, ... ако се не сећа можда није ни био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако се сећа, он каже човек, он каже да га зна по чувењу, да је за њега сазнао у медијима.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како можете то да га питате.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Зато што ја желим да докажем да се не могу ни знати јер није ни био у мом одељењу.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Није, није.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Разумете, то сам рекао да лаже човек, али добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, извињавам се, имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте тужиоче, пустите нека пита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам примедбу на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ђукић Жељко увек логицира, постави питање па логицира, пре постављања питања он тако логицира.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да, али то мало није дозвољено, ето то, зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да, није дозвољено, али просто нас је навикао. Изволите.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не логицирам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па на жалост не судимо по навикама, него по закону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче седите. Да и управо по закону ја вас упозоравам пустите окр.Ђукића да пита, већ смо доста времена овде са овим сведоком.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли би могли сведоку да покажете ону фотографију што има ознаку А-1 из онога ресторана у Пролом Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сте ишли у неки ресторан у Пролом Бањи?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да. Чубрић ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта да покажемо, молим?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ја мислим да је Чубрић, код Чубрића, тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако се зове?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да, или је власник Чубрић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да питамо сведока везано за ту фотографију.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли може да препозна ко је све на тој фотографији? Она фотографија А-1, то сте тако ви завели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто из ресторана, а не она коју сте ви дали, објасните зашто из ресторана.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ако кажем зашто, онда ћу дати одговор. Ако одговорим сада на ваше питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ако хоћете да питате да ли је то део главе сведока П-1 то нећемо дозволити.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не. Да ли је он на тој фотографији рецимо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се ви фотографисали негде док сте боравили у Подујеву, у Пролом Бањи пре или после?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Јесмо у Пролом Бањи било је, фотографисали смо се сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте се фотографисали у ресторану?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Могуће, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта ће онда ако нам покаже себе на фотографији шта ћемо онда да нам?

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па добро ви сте већ делимично дали одговор шта сам ја хтео после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па да види ко то све седи, да ли зна ко је ту на тој фотографији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можемо да га питамо за особу за коју је само чуо и за коју зна из медија, не можемо да питамо да ли је то део његове главе.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Али добро, седе заједно за столом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Дајте му онда ону фотографију где је нас четири, пет да види да ли сам ја тако изгледао и да ли се сећа да је та фотографија из тог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је већ описао да сте ви били корпулентни, да нисте имали браду нити дугу косу и да сте сви били ошишани на ћелаво, је ли тако?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам ја то упамтила.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро. Да ли се сећа сведок да је заједно са Стопарић Гораном дошао у моју кућу у Шид, да смо разговарали нас тројица и ја мислим да је био још један, ја мислим да је био Никица Ковачевић, да ли се сећаш тога?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему, о овом догађају?

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Сад ћу рећи све. Прво да ли се сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Прво да га питам да ли се сећа, ако се не сећа да га не питам даље, ако каже човек да се сећа, па ћу.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Сећам се, сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били само једном код Ђукића?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном сте били код Ђукић Жељка?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Једном.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тада су били једном он и.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Једном.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И сведок Стопарић Горан. Да ли се сећаш разговора који смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се, ово чини ми се улази, да ли се сећаш да си то и то и то, па он каже сећам се, није то право питање, право питање је да ли си икад био код мене кући, да ли смо нешто разговарали, шта смо разговарали, а не да ли се сећаш да смо то и то и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи тако формулишите то питање.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па управо сам то хтео да питам, да ли се сећа шта смо разговарали тада кад су била њих двојица код мене?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па било је о овоме смо разговарали смо ту шта се дешавало, ко је пуцао и то. Е али није речено нико ко је пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је прво било објављено у медијима па сте сазнали?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Било је у медијима, па је после било је Саша Цвјетан, да је осумњичен и Демировић да су осумњичени, њих двојица. Онда је ту и онда је у Београду било суђење и ја сам дошао да питам ко је мене ставио ту за сведока. Е то, и Стопарић Горан је рекао да он спомињао мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви слушате исто као и ја. Изволите. Наставите са питањима.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ма нисам ја хтео то, али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли се сећа он, уствари он и Стопарић су дошли Горан код мене и онда Горан Стопарић је тада рекао то је било пред овај поновљени посутпак ја мислим за Цвјетана Сашу.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немојте тако одговарати, питајте значи поставите питање.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па да ли је Стопарић Горан тада мене питао да ли ја желим да будем сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Да ли се сећате да је Стопарић Горан питао нешто Ђукића?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Јесте. И Стопарић је том приликом рекао да је узео од Цвјетановог тате паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да и да ће човек да да пара да се мења изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би, зашто узео новац од Цвјетановог?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Стопарић је узео новце, то значи знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би шта урадио?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је узео новац?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па ето да он сведоке нађу који ће ићи сведочити. Који ће ићи сведочити, Стопарић Горан, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ће ићи да сведоче шта?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Јесте и узео је паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да сведоче, је ли на неки посебан начин?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Па вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Вероватно реко не знам шта је мислио ту, и он је узео да ће неку изјаву какву је давао не знам где је доле у Прокупљу где ли је то било, е тако и онда је да је он променуо изјаву јер овај није, не знам колико му је дао пара и узео је тражио је Стопарић од њега пара, од Цвјетановог тате то знам сигурно, јер ту су били присутни и људи неки другари у «Свилен концу» доле кафане се зове «Свилен конац» ресторан, ту је био присутан по неком мом сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто, зашто да даје новац?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не знам вероватно му је требало пара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Стопарићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А шта је требало да ради за те паре?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: И онда добио је ја мислим неких 700 марака, 400 или 700.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је требало да ради са тим парама?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не тражио је човека пара и овај све, тражио је више а овај није више имао и онда знамо да је у пијаном стању рекао јебаћу му, да сад не псујем, да ће му се осветити зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Оцу вероватно од Цвјетана Саше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оцу Цвјетан Саше?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ће да се освети Стопарић?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Да. Па не зато што му овај није дао паре. Знам да је то прича била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите оптужени.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па то сам управо хтео да кажем да су били код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли имате да питате нешто сведока?

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ето управо то што је сведок одговорио мени је нуђено да будем сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор. Наставите са питањима молим вас.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте све давали тамо у својој одбрани.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нисам о томе говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе нисте говорили, допунићете своју одбрану, дајте сада питајте сведока.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро. Рекао је сведок све. Само још би хтео сведока, да ли је нама било дозвољено шетање по Пролом Бањи нормално, јесмо могли се кретати тамо где смо хтели док смо били стационарани у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор обзиром да сведок каже да је био само један тамо, један и по дан у Пролом Бањи, он каже да је био дошао у Пролом Бању, био ту, отишао на Косово, дошао, био је још један два дана и вратио се у Шид, овај сведок није био у Пролом Бањи дуже.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Није био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био, јесте пратили.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па онда шта ћу га питати. Немам шта да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За разлику од других овај сведок је био свега један или два дана тамо у Пролом Бањи по повратку из Подујева.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја се слажем са тим његовим и мени се чини да смо ми мање дана били у Пролом Бањи после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: После тога злочина, ја сам исто вама рекао сад да ли је то било баш тако не знам, али није то баш ни то што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите седите. Хвала. Да ли окривљени остали имају питања? Изволите. Окр.Боројевић Драган.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: У вези тих пара ја сам кад сам дао исказ ако се сећате то стоји у транскрипту, да сам ја рекао да је Горан Стопарић да ми је кева, мајка од Цвјетана да ми је причала кад сам ја дошао у Палату правде на сведочење, да су му они дали сад ја не знам колико пара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новац?

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: То стоји, ја сам то рекао у изјави. И кад је он њих назвао други пут да су они рекли ми више немамо пара, немам одакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то је ваша одбрана.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Е тад је он рекао сад ћу, тако ми је она рекла, сад ћу да сведочим против вашег сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро тако сте се ви бранили.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: И сад питам овде сведока, да ли си чуо некад причу у Шиду?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Јесам чуо сам причу, управо сам.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да му је Наташа Кандић дала паре?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Јесам. Јесам и то сам чуо.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Од кога си чуо ако се сећаш?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Од њега лично сам чуо да је добио паре и код тетке Нате да иде, значи код и требао је са мношћом да иде значи Чубра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перо Чубра?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Пера Чубра, Никица Ковачевић, ја и Стопарић смо требали тај исти дан да сведочимо и договорили смо се пошто ја имам ауто да мојим аутом кренемо, он је рекао нема проблема идемо да поделимо трошкове. Опет јефтиније нам је да идемо сва четворица заједно него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: И Стопарић је требао ујутру бити и није био и ја кренем шта ћу, нећу да закасим на суд и кренемо дођемо у Палату правде, пролази госпођа Кандићка тад сам је први пут и видео, нити знам ко је ни шта је, знам да се обратила Боци кад ћемо за Трново, каже он полако има времена, то ми је остало у сећању напољу у ходнику и Стопарић иде иза ње, реко где си ти реко, ма каже био сам код тете Нате сам спавао. Ко је тета Ната, па каже код Кандићке, е тако то и знам да је рекао да је добио пара, уствари тад није ни сведочио већ је није му добро, није се осећао и онда за два дана, тад сам га задњи пут видео значи у тој Палати правде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: А претходно је говорио, ишао је за Београд, ишао је све, каже идем код тета Нате по паре, добио сам, тета Ната ми даје паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: И још само једно питање, да ли ти је неко претио ових дана или пре да нешто не смеш да кажеш овде, да ли си имао неких претњи?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Никад, никад.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Питање из разлога ви сте питали Перу Чубру да ли му неко прети, човек рекао не. Само је прећено Томићу и Николи Ковачевићу Фашисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Само су њих двојица рекли да њима стижу претње, значи ни једном другом сведоку није прећено само њима, из разлога њима нико никад није претио, како то ни једна служба није открила да им је неко претио, него они су ту причу пустили вама, због тога што мењају исказе, па да ви поверујете у то, они то нису, као Томићу ће расти коров из леђа, не знам ја шта, тамо, побиће их. То су глупости, то су пусте приче само да би прошла њихова лаж што су рекли за мене и за Медића. Шта је реко Ковачевић, да је видио мене и Медића да идемо иза, а шта је реко Томић, да је видио П1, Цвјетан, два П1П, два САЈ-а и два босанца, не спомиње он мене и Медића, разумете, тако стоји у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Добро, о том ћу више у завршној речи, ништа више немам, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Јел се сећате Боројевића из тог доба. Јел се сећате Боројевића?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Њега сам после упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био у Подујеву?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: У Подујеву био је, знам га овако, али нисам никад са њим контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао он тад у Подујево, јел се сећате?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Исто овако, сви ћелави смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био обучен другачије или исто?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Исто ја мислим да је био, сви смо имали оне дводелне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли још нешто имате да кажете?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, још једно питање тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао вас је Ђукић да ли сте икад чули да је он некога убио у Подујеву 28.марта. Па сад вас ја питам да ли сте икад чули да је неко рекао да је то урадио Медић Драган?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Нисам чуо никад ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте икад чули да је то урадио Шолаја Миодраг?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ту су приче, нешто, нагађање је било али никад оно да се неко исповедио јел јесте или није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, питам вас за Шолају, то кад кажете било је нагађање, то се односи на Шолају или?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: То је била Стопарићева прича, е сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули за Боројевића?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За Цвјетана?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: За Цвјетана сам чуо из медија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али овако у Шиду вас питам?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Никад, никад није било приче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Сад са овим одговором тужιοца, да ли то она значи да сте ви само чули да се прича за вас и за, да сте у томе учествовали, ни за кога више?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не, комплетно за «Шкорпионе», сви су учествовали, тако кажу, такве су приче биле.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али кад сам вас ја питала да ли сте чули да се помињете ви, ви сте рекли јесте, али сам ја реко да ја нисам у томе учествовао?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Јесте, то јесте, и то је од Стопарића.

НАТАША КАНДИЋ: Ко се онда још помињао?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: То је било више, то је више било кроз зезање, значи да кажемо зезање, оно зафрканција између, значи то је било, то је више Стопарићева то било, е ти си убио, реко да јесам како нисам ко и ти што си убио, е тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још нешто?

НАТАША КАНДИЋ: Питам само да ли зна, осим тога што се његово име помиње, да ли зна да ли се још нечије име помиње?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Спомињало се и Шићино и Фашистино и Чубрино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел Шића и Фашиста то није једно исто?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Ма није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није једно исто.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Није, значи спомињало се ту милион имена, ко год је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Никица је Фашиста?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Никица Фашиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још нешто имате да кажете?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Немам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкови за данашњи долазак колико су?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Пошто има 2000 горива и 500 путарине, 2500.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2500 за долазак аутомобилом, јел тако из Шида?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Аутомобилом да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли са овим сведоком другим дошли?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ДАБИЋ: Не, он је дошо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам, добро. Јел ви инсистирате на цртању, да овај сведок црта? Браниоци предлажу да он црта или да.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Судија до сад смо видели разне скице, ни једна није веродостојна стварно, нити може да се поуздано, шта ће нам сад његова скица, па мени да неко да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је само још једна скица тужиоче, регистратор скица.

Сведок трошкове тражи на име данашњег доласка од Шида до Београда и натраг сопственим аутомобилом у износу од 2.500,00 динара па му суд досуђује 2.500,00 динара на терет буџетских средстава суда.

ОДБИЈА СЕ предлог тужиоца да сведок сачињава скицу како је изгледа пут од места где су се паркирали аутобуси до куће у којој се он налазио и положај куће по његовом сећању.

Можете да идете. Да ми почнемо са овим следећим сведоком. Не, Перковић није ту, али ту је колега из канцеларије, ми смо, него нема места овде, значи

констатовали смо да је бранилац Перковић напустио али ту је колега из канцеларије Кесерић.

Сведок ХОВАН ДАМИР

Ми данас нећемо стићи да погледамо овај ЦД, ми смо донели у међувремену решење да га погледамо али то ћемо морати очигледно сутра због времена. Добар дан.

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Хован Дамир, од оца?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Емил, Емила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења и место рођења?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: 28.10.1974.године, Сремска Митровица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребивалиште?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Масарикова 38.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Тренутно не радим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незапослен?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Познајете овде окривљене, нисте у сродству, нисте у завади?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би вас или вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Имате ту заклетву испред вас па је прочитајте, ако сте разумели ова упозорења. Јесте ли разумели?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да, да. Да прочитам ово сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумели сте ова упозорења?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прочитајте то наглас.

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Позвали смо вас поводом догађаја од 28.марта '99.године у Подујеву. Где сте ви били и ским сте били, да ли су ту били са вама ови окривљени?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били с вама у истом аутобусу?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Е тога сад баш не могу тачно да се сетим с ким сам био у аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истој кући, у истој улици?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: У улици смо били, колико се ја сећам распоређени сви у једној улици по кућама, а сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас нећу прекидати, почните од тога кад сте дошли у Пролом бању ко вам је био командант а ко вам је био командир вода, ко оделења, ко је са вама био у том воду, ко је са вама био у оделењу и даље све како је то ишло до доласка у Подујево и до вашег повратка.

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Командант нам је био Медић Слободан, а командир вода ја мислим да ми је био Ђукић Жељко, колико се сећам, сад ко је у воду био, Смиљић, ја, не могу сад стварно да се сетим тачно, да не лупам сад нешто без везе, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Крените од Пролом бање до Подујева.

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: У Пролом бањи смо сели у аутобусе и дошли у Подујево, ту кад смо дошли стали смо, паркирали смо да ли је то било негде испред станице полиције, не знам тачно, речено нам је да се распоредимо по кућама, по тројица, четворица како је било сад тачно не знам. Ишли смо улицом и онда ко је говорио, дал командир вода ко ће где ући, ту смо ушли у те куће и ту нам је речено да сачекамо неки састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Ђукић Жељко као командир вода?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко одређује то ко ће где да уђе?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Командир вода ја мислим да нас је водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко, ко, који командир вода?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па ја мислим Ђукић Жељко да је био тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Ништа, речено нам је да уђемо у те куће и да ту сачекамо пошто је командант као отишао на неки састанак па да видимо шта ћемо даље радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта је даље било?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: У кући смо били можда неких десетак минута и од једном је речено да изађемо сви напоље на улицу. Ту на улици се одједном почело скупљати, па сви су почели излазити из кућа и ништа, нека галама је била, неко, изнели су били неку девојчицу рањену и сад ко је пуцао, шта је пуцао, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био са вама у кући када сте чули ту пуцњаву?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: У кући смо били ја и Смиљић, и Плави неки надимак му је био, не знам сад име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је Плави?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Грабовица Бранимир?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грабовица Бранимир?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не сећам се њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Ништа, ту смо постројени и кад су изнели то дете, шта, санитар је ваљда дошао и речено нам је да се сви спакујемо да седнемо у аутобусе и да идемо назад за Пролом бању. Отишли смо у аутобусе, поседали, међутим ваљда је пар људи фалило па се то чекало да ли ће се појавити или неће и враћени смо у Пролом бању, одатле смо се вратили кући за Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где вам је био командир Ђукић Жељко за то време док сте били у кући?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Е то не знам, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није ушао ту код вас?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Смиљић да је био ту и неки Грабовица Бранимир?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Могуће да је био, не могу сад тачно да се сетим, по тројица, четворица смо били, сад ко је све био не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каква је била та пуцњава, рафална, појединачна, близу, далеко?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Ја кад сам чуо да је, чуо сам да је био рафал, помислио сам да пуцају на нас, и оно кренуо сам био на прозор да видим и тако да сам се вратио нисам уопште знао о чему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел се чуо неки пушкомитраљез пре тога да пуца?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па мени се учинило да је нешто, веће неко наоружање пуцало, а сад тачно да распознам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми каква је била кућа у којој сте ви били?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: На спрат. У приземљу је била нека као радионица, шпорети неки да ли су се правили ту, нешто, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радионица као за израду или за продају?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да, или су правили ту или су продавали, не знам тачно. И онда из те радионице су била врата десно овако уз степениште горе на спрат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А горе је била кућа за?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да, кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Намештена за живот?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било цивила ту?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по улици када сте дошли у Подујево?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По улици када сте дошли у Подујево, јесу ли били људи неки?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Ја нисам лично видео никог, видео сам само полицију да је то локална нека полиција била у, маскирне униформе плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а када сте изашли и видели ту девојчицу, јесте ли ви прошли поред неких тела?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не, не, директно на улицу сам изашао, из неког дворишта су изнели то дете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел то у близини те куће у којој сте ви били или не, са исте стране или преко пута?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Са исте стране улице, али кућа поред ја мислим да је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел има ограда између кућа у којој сте ви били и те куће?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Ја двориште нисам видео, не знам да ли је то грађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки пролаз?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Зид, па зид је био кућа до куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки пролаз између кућа?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам, капија је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између чега, улице и куће или између те две куће?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Те куће, те две куће капија је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капија?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био као неки обзидани, па као неки лим горе?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том пролазу?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Немам уопште представу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте чули шта се десило тада или касније?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Касније сам нешто чуо приче да је нека полиција дошла, да су пуцали нешто, да су цивили неки побијени, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега су онда вас вратили у Пролом бању?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неке приче о томе да је неко из ваше јединице пуцао на ове људе?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Било је приче, међутим неки су причали да су пуцали као неки наши, неки да су пуцали полиција, немам појма тачно. Тако да нисам се нешто распитивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неке свађе у аутобусу?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Попут расправе, приче о томе?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били можда у аутобусу са Медић Драганом?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са Ђукићем?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада разговарали о овоме са Ђукић Жељком?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О овом догађају?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам, исто се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током поступка који се водио против Цвјетан Саше?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не. Мислим да је било неке речи да је нешто, да се причало да ће он бити позван, сад да ли смо нешто причали не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се причало да ће да буде позван као сведок или да је он то урадио?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Шиду или где?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па у Шиду ја мислим, ми смо сви из Шида сви се знамо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада или касније?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Ђукић Жељко, ја сам већ 13 месеци у затвору, а сведок ми је рекао кад знаш да немаш везе са тим и ја знам, и још ми је наставио реченицу и рекао ја и Хован смо били на тераси видели смо. Ја сам после причао и са Хованом у вези тога, Хован нам је исто рекао, шта се ти бојиш кад немаш везе, сви говоре шта се ти бојиш кад нема везе. Шта је то било, јесте ли били ви на тераси и гледали, па после тога рекли Ђукић Жељку што се ти плашиш, ти немаш везе са тим?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам уопште да ли тамо има на тој кући тераса, можда смо причали у Шиду нешто, ја колико се сећам кад смо из тих кућа изашли, кад су они нас скупљали, да је он дошао са, овако кад се изађе на улицу, значи са леве стране из неких, не знам ни одакле, али уопште није био ту у тој близини тога, одакле су они то изнели, ту девојчицу били. Тако да је он дошао однекле скроз са друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то кад се изнесе то вам је са које стране, са десне или са леве?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Са десне је та кућа била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђукић је дошао са?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Са леве однекуд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А аутобуси где су?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Аутобуси су били лево, можда једно 100, 150 метара иза ћошка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукић Жељко каже да је тамо био у правцу аутобуса?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је био тамо у правцу аутобуса?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па аутобуси да, лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био у правцу аутобуса?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми јел било ту још неких других кућа у том дворишту, неких тела, јесте ли видели Цвјетан Сашу?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел га знате. Јел био он ту испред куће?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Њега сам први пут видео тад кад смо ишли на тај терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Подујево?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да. У Пролом бањи, у хотелу кад смо били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели ту тад кад сте изашли из куће?
СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не, не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел излазио овај Смиљић Здравко, јел био с вама?
СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Заједно смо били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој кући?
СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли излазили на терасу?
СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не, ја колико се сећам да нисам излазио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Смиљић?
СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био Стопарић ту негде?
СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Стопарић? Он је био с нама, али не знам да ли је био тад у тој кући с нама, био је на терену с нама.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели Шолају тада?
СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Драгана?
СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неко.
СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Драгана сам видео тек после, кад смо требали да кренемо, мислим да му је нешто позлило било, сад шта је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?
СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па Драган Медић, ако је то овај момак иза, њега сам касније видео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел ви знате ко је Драган Медић или не знате?
СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?
СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Ја мислим да је он.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И?
СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Њега сећам се да му нешто није било добро, па да је инекцију, инсулин, шта му је било не знам тачно, тако да је позлило му је, ето.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел он исто овако изгледао као сада?
СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па ја мислим да није имао бралу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да сведок приликом исказивања о томе да је Медић Драгану показује, се окреће, показује на окривљеног Медић Драгана и каже мислим да је то овај овде.

Видим да сте ви у сумњи ко је то Медић Драган. А да ли можете да нам кажете како је изгледао Ђукић Жељко тада у то време?
СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Ђукић Жељко?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Њега знам изгледао мало дебљи него сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Мало дебљи него сад, дебљи, крупнији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коса, брада?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: То не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао некад у животу браду, јел носио, колико га година знате?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Ја мислим да је имао раније браду, али не велику јако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужу косу, онако до преко?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Можда у задње време сад да је имао, не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тад, јел се сећате јел тада имао?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се Боројевић Драгана, Шолаја Миодрага?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не, Шолаје се уопште не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели тада?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било, питала сам вас, неко постројавање кад сте се вратили у Пролом бању и неки говор који је држао командант у коме говори да не смете ником ништа да причате о овоме?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Знам да смо били постројени, да је нешто причао, сад тачно шта је тад рекао не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел то везано за овај догађај нешто рекао да не смете да причате?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не, не сећам се, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један сведок каже да сте били постројени и да је командант дао такво упутство да се о томе никад никоме не прича.

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па сведок тај, тај сведок се сећа вероватно шта је он причао, ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко су још били командири осим Ђукића?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Ја мислим да је био Олујић, не знам му име. И сад Медић, сад да ли је то, знам га као Гуља надимак, сад да ли је то Драган не знам, ја мислим да је и он био исто неки командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вукшић?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Њега не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран, звани Жућа?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Добро, да ли сте били заустављени када сте стигли у Подујево и стајали поред аутобуса и чекали где ћете да се распоредите?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не, не могу сад да се сетим, знам да је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте одмах дошли па одмах кренули и тако даље?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па ја мислим да су одмах рекли да идемо по кућама да се не задржавамо на улици, сад тачно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли спаковали нешто, односно да ли је било ко спаковао нешто у аутобусе?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па носили смо своје прслуке, пушке, шта ли, вреће за спавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возач каже да је морао да отвара пртљажник и да су неки доносили ту неке ствари и стављали у аутобус?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Могуће, не знам, ја се не сећам. Ја нисам лично ништа носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се сећате још нечег?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чланови већа имају питања? Не. Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је времена прошло од кад сте ушли у кућу до пуцњавае?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па можда неких пет, десет минута, не знам тачно. Пет минута, десет, плафон тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је све ушао у ту кућу?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Сећам се добро Смиљић да је био самном и Плави тај, надимак знам, не знам му име, сад могуће да је Грабовица још био са нама Бане, и сад са ли је још неко био не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ушли са улице или из дворишта у ту кућу?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Са улице, та кућа колико се ја сећам да и није имала двориште, да је била нека, као амфор, као гаража, да се из гараже улазило горе на спрат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је онда спајало, која капија је онда спајала, где је та капија која је спајала?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Та кућа у којој сам ја био, та кућа поред је лево и ту је била капија између те куће и те друге куће, то је значи двориште вероватно од те друге куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то капија између дворишта у двориште?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да, али од те друге куће, ја мислим, није од ове где сам ја био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је Ђукић отишао кад вас је довео након што вас је довео?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Е то не знам, ја кад сам ушао он је вероватно још распоређивао даље, а после кад смо изашли видео сам да је дошао из правца аутобуса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ским је био кад је распоређивао, колико је вас ишло, кажете троје, четворо у ту кућу, ко каже вас тројица уђите, троје, четворо уђите у ту кућу, ко то каже?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па ја мислим да нам је Ђукић говорио кад нас је водио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико вас је повео?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не могу сад да се сетим тачно, десетак можда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел пре тога негде некога распоредио, или сте ви били први који су били распоређени?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не могу сад да се сјетим да ли је пре била кућа нека или је био неки локал где су разбијена. Не могу сад тачно да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи некога је распоредио само не знате да ли је била кућа или локал?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не, не знам да ли је распоредио, не могу да се сјетим да ли је била кућа пре те наше куће, или је био локал, не могу да се сјетим сад тачно, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то сте пошли од аутобуса да се распоређујете по кућама?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па колико вас је пошло?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па не знам стварно, можда десетак у воду, колико нас је било, колико је сваки вод имао људи, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то по команди било? Па колико вод има људи?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па десет би требало да има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико онда одељење има?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам. Нисам ја школовани војник, без везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Која чета и вод и батаљон, шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А из које куће је изнето то дете?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Из те куће поред где сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је из те куће поред, објаснио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, из те куће поред, а откуд вам онда да су то нека друга полиција да је то урадила?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Прича је била кад смо изашли, док смо улазили у аутобусе да је, да су наишла нека локална полиција у маскирним униформама плавим, пошто смо ми имали црне или зелене маскирне униформе, да су наишли ти локални територијалци, да су пуцали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што су онда вас вратили у Пролом бању ако су то урадили територијалци?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па ја мислим да су нас вратили зато док се не разјасни шта се догодило, ето.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је ли се разјаснило шта се догодило?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па ја не знам сад, ми смо враћени после на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте у ту кућу у коју сте ви ушли, да ли се, како уђете са улице, јел она десно?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Како мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Кад уђете у ту амфору како ви кажете?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Није амфор, то је гаража, из гараже, у тој гаражи је била као, шпорети су неки били, сад да ли је тај човек ту правио шпорете или је продавао не знам тачно, углавном из те гараже се иде десно на степениште горе на спрат.

НАТАША КАНДИЋ: Степениште горе, а јесте ли срели неког у тој кући од?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не, ја, не, никог.

НАТАША КАНДИЋ: Није било неких људи, Албанаца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је да није.

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Нико није био у кући, празна је кућа била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте два пута на исто питање да.

НАТАША КАНДИЋ: А ова кућа од тих степеница лево?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Та кућа, из те куће кажем видео сам само да је изнето, та једна девојчица је била изнета, рањена је била и онда је санитет дошао, они су, по њу.

НАТАША КАНДИЋ: А ви видите да се износи из те куће или из тог неког правца, шта ви видите?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам, не могу сад да кажем, ја мислим да су из тог дворишта изнели, из тог дворишта поред.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је било после тих степеница којим се ви пењете горе, шта је напред?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Зид.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Зид је био, ништа, гаража и зид, као ево кад овде уђете, па сад десно су у ћошку степенице, идете горе на спрат, нема, ништа није било. Зид, чист зид.

НАТАША КАНДИЋ: Колико сте се ви задржали у тој кући?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па пет, десет минута ето колико је то, док није почело то да се пуца и од једном су почели да вичу, изађите сви напоље и ето колико је то трајало.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли ви видели испред улице ту полицију у плавим маскирним униформама?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Полиције је било ту ди смо ми стали са аутобусима који су нас сачекали, сад ко је ди одао по тим двориштима, кућама, не знам. Та локална полиција је нас сачекала, било је више, био је САЈ, били смо ми и још нека полиција та, да ли је то била посебна.

НАТАША КАНДИЋ: А ко наређује постројавање?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Где?

НАТАША КАНДИЋ: Па ту на улици?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Звали су нас, да ли сад нас звао Ђукић или не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али кад изађете напоље, ко?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам, чуо сам да виче споља неко да виче изађите напоље, а ко је викао не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Јел неко нешто каже кад изађете напоље, јел неко вам се обраћа?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не, речено нам је да се постројимо и да сачекамо аутобусе.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да видите девојчицу да изнесе?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Јел, у чему је износе?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Ја мислим на рукама да је изнели, да, полицајци.

НАТАША КАНДИЋ: Само једну девојчицу видите?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Ништа више?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Једна девојчица рањена је била знам да је, тачно сјећам се имала је црну косу, тако мало дужу, да је рањена била ту негде у рамену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је то видео.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми када сте ушли у аутобусе, јесу ли сви ушли, сви са којима сте дошли или?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам, чак ја сам већ реко да су фалили нам неки људи, да смо можда и чекали да се они скупе, да ли ће се појавити или неће, углавном кад смо дошли у Пролом бању нисмо били сви на броју, сад ко је ушао у који аутобус, стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Јел било у Пролом бањи неког састанка, да је командант Боцо сазвао?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Јел било неке истраге о томе шта се догодило?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не, па били смо сви у својим собама, да ли су они нешто испитивали ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли ви питали, сазнали нешто више када сте дошли у Пролом бању, шта је то што се догодило?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не, па прича је била, та је прича била да је та полиција дошла нека територијална да је пуцала на те, да је пуцала у том дворишту на цивиле, дал колико је било цивила, шта је, ја уопште не знам, ја сам видео само ту једну девојчицу коју су изнели и више се нисам ни интересовао, нити је мене ко шта питао.

НАТАША КАНДИЋ: Кад кажете да вас није интересовало, то значи да нисте више питали, разговарали?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Нисам уопште ни причао то.

НАТАША КАНДИЋ: А када сте онда сазнали или чули не знам, ако вас није занимало?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Сазнао сам кад је Цвјетан ухапшен, кад је то било, да ли је то било кад смо се вратили, немам појма, не сећам.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли тад чули која се имена помињу, ко се све помиње ту?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Знам да је био Цвјетан и Демировић да су њих двојица били ухапшени.

НАТАША КАНДИЋ: А неког из Шида, да ли се помињао?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не, нико ништа, није никад нико није ништа споменуо.

НАТАША КАНДИЋ: А касније?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не, после тога суђења у Пролом бањи, ја мислим да су нешто за Ђукића да је било, али ја колико знам човек уопште није ни

био у близини те куће колико се сећам да је дошо скроз из другог правца, значи нема.

НАТАША КАНДИЋ: И шта је било за Ђукића?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Човек ништа са тим, шта, без везе.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је било, шта се говорило?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да ће га као по командној одговорности теретити, сад значи ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се помињало још неко име?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли чули за Дабића, јесте ли чули за?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Дабића знам, он ми је кум.

НАТАША КАНДИЋ: Јел се причало за њега?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А за Драгана Медића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо сад те приче, рекао је да чуо само за Ђукића, и онда ако каже да је чуо само за Ђукића не можемо да га питамо јеси ли чуо за овога или онога.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли ви ишли на други терен?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је разлог, због чега одлазите и први и други?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па не знам да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово немојте одговарати, али можете да нам кажете ово. Да ли сте ви били привремено удаљени или сте били прво демобилисани па онда поново мобилисани за тај терен?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Удаљени смо јер је, кад смо дошли ту у Београд речено нам је да ће нас звати поново, тако је било, сад после колко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли овде у Београд, и ко вам је рекао да ће вас звати поново?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Неки нас је сачекао генерал полиције, ко је био, сад који је био не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки генерал, полицијски генерал или ТО?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Полицијски ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дабић каже неки из ДБ-а?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не знам, ја мислим да је полицијски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божић, каже овај претходни сведок.

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не, стварно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у сваком случају, да ли сте ви схватили да сте удаљени, да сте демобилисани или да сте привремено удаљени, како?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да смо привремено удаљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Привремено?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: После смо се вратили, вратили су нас, били смо тамо до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада нећемо испитивати сведока о његовим личним мотивима да оде.

НАТАША КАНДИЋ: А када сте распуштени, је ли вас неко распустио?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не, ми смо, па нисмо ми ни били тамо под неким уговором и шта ја знам, сад како да кажем распуштени, нит смо у војне књижице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита кад сте демобилисани, пуномоћник, кад сте демобилисани?

НАТАША КАНДИЋ: Не да ли су демобилисани...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, кад су распуштени?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Кад су распуштени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из јединице?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не. Кад смо се вратили са терена раздужили смо оружје и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког, првог или другог?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се враћали са другог терена онда сте распуштени као јединица?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Тада је крај рата, прекинута борба.

НАТАША КАНДИЋ: А када сте окупљани, шта вам је речено, који је ваш задатак?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па да бранимо Србију, који ће нам бит задатак.

НАТАША КАНДИЋ: А где да браните Србију?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: На Косово.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, нећемо то сада стварно да питамо, иначе ћемо овог сведока морати и сутра да зовемо.

НАТАША КАНДИЋ: Не, молим вас да знамо зашто, човек зна где иде, зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је ваша примедба, он каже да зна где је ишао. Бранилац Перковић, бранилац Саша Петровић морају да укључе микрофоне да би се евидентирале примедбе.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Судија, о овим питањима како пуномоћник каже испада да Србија шта год она била, колико год она била није смела да се брани.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам, ово је примедба. Наставићемо са питањима. Немате питања. Хвала, да ли браниоци имају питања. Бранилац Звонко Радовановић.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Па од момента пуцњаве коју је чуо док је био у кући до изласка на улицу, колико је отприлике ако може да се сети прошло времена? Па рекао је пет до десет минута, али од тог момента па до.

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па можда две, три минуте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли одмах истрчали, или сте прво чекали да престане пуцање па онда изашли?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Па та пуцњава није уопште дуго трајала, ја не знам колико је то, можда рафал, па један, други, и ми смо, док смо сишли то је две минуте, три минуте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Перковић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисам био, да ли сте питали за П1, да ли зна ко је, ако може да прочита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не зна, нисмо питали овога сведока, само да нађем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли га зна и?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нећете читати ово име, то је псеудоним, имамо сведока под псеудонимом П1, тако га овде зовемо. Да ли знате ко је то?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте га видели тамо, на том терену?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Ја се њега сећам са другог терена.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А тамо?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Зато што смо били заједно у том извиђачком воду, а тамо га нисам видео.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не сећате га се?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Браниоци, остали, не. Окривљени, не. Изволите.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Једно питање само, да ли ти је неко нешто претио пре него што ћеш доћ овде на суђење да не смеш ништа да кажеш?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Није, не.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Значи никакве претње, ништа?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Не.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Још једно питање, да ли су чуо некад да се Горан Стопарић хвалио да је добио неке паре да оптужи пет, шест људи из јединице?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: А то је сад већ повезано и са другим случајем, али чуо сам да је добио паре Горан.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Од кога?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Од госпође.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ништа више, хвала, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При том показујете на?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: На госпођу Наташу Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћника. Добро, хвала још неко питање.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли још неко нешто има да пита сведока, или да сведок каже нешто? Не. Ваши трошкови за данашеи долазак су колики, 1500, како сте дошли?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Аутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики су вам трошкови, 2.500?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Тако. Добро.

Сведок тражи трошкове за данашњи долазак сопственим аутомобилом па му суд досуђује 2.500 динара, на терет буџетских средстава суда.

Што нисте дошли с кумом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте са кумом дошли?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Са кумом да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истим аутом?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и кум Дабић сте дошли истим аутом?

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Односно суд му не досуђује 2.500,00 динара, обзиром да је овај сведок дошао са претходним сведоком истим аутомобилом, а претходном сведоку су већ досуђени трошкови горива, путарине и остало.

Досудили смо 2.500,00 динара, Дабићу, иста кола, исто гориво, исти тај буџет, тако да водимо рачуна о томе. Хвала вам, можете да идете.

СВЕДОК ДАМИР ХОВАН: Да, да, штедите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставићемо сада, у овој фази, већ је осам до 12 па ћемо да наставимо сутра, и сутра ћемо овај транскрипт који смо преслушали јуче, што је Ђукић стављао примедбе, видећемо ко ће доћи од сведока, обавестићу вас сутра за сведока Стопарић Горана, шта је стигло из Хага и пробаћемо сутра да погледамо филм уколико можете да предате суду сада. Да, да. Значи ви претходно пре суда да погледате доказ, добро, видећемо како ћемо то да изведемо. Ви сте се већ изјаснили јуче да се не противите, ако се не противите погледаћемо а онда ћемо као доказ свима то да умножимо и да дамо. Зато што сада ћемо се бавити другим предметом.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

**Данашњи претрес је завршен, наставиће се сутра,
у истој овој судници у 09.30.**

Довршено у 11.53

Записничар

Председник већа-судија